

Nádasdy Ádám

ÉRZELMES UTAZÁS

A világtalaszban lapozgatott,
hogy ne kelljen a szemét fölemelni.
Nézte, hogy mely országok rózsaszínek,
és hol kell hosszú kerülőket tenni,

hogy egyik helyről a másikra jussunk.
Csendes, sőt bénult helyekre vadászott,
ahol a posta kéthetente jár,
ahol a helybeliek bárgyú táncot

járnak a heti ünnepen, és semmi több.
Az ilyen hely – gondolhatnánk – sziget;
de nem így volt: a szárazat kereste,
nyíltnak, szépnek érezte a vizet,

mely inkább összeköt, mint távolít.
Talán világnak is tekinthető
egy sziget, háznak, épületnek,
melyen van ablak és tető.

Ő – lassan rájött – nem ilyet keres:
kiterjedt síkságon, vagy nagy hegyekben
keres csendes, szorongva álló házat,
hol nem jó egyedül és nem jó ketten.

.Ritoók Zsigmond

VÁGY, KÖLTÉSZET, MEGISMERÉS

A görög esztétikai gondolkodás egy vonulata

Platón GORGIAS-ában a már kissé ingerült Kalliklész így fakad ki: „Te mindig ugyanazt mondod, Sókratész!” Mire Sókratész szelíden: „Sőt! Mindig ugyanarról is beszélek.”

A művészet, közelebbről a költészet kérdését illetően valami hasonló figyelhető meg a görög gondolkodásban: ha nem mondják is mindig ugyanazt, mindig ugyan-